

DECISIO

S. ROTAE ROMANAE

Coram R.P.D.

PEVTINGERO

IN CAUSA

Hispalens. Iuris amouendi Curatos.

Luna 23. Iunij 1642.

VRATOS Hispalenses non acquiescentes decisionibus coram me factis placuit tertio audite, hodieq; proposita causa tertio Domini steterunt indecisus.

Constat enim multipliciter de quasi possessione Eminentiss. Cardinalis Archiepiscopi circa ius remouendi d. Curatos ad nutum, non solum ex testibus in hac causa,

verum etiam ex alijs contra alias personas exanatis, qui cum deponant super statorei, faciunt propterea probationem in praesenti. ad *lex. in l. in annum. ff. de stat. hom. Greg. decis. 498. num. 9. cum alijs allegat.* in prima huius causae decisione *sub die 20. April. 1640.* Tum ex mandatis de manutenendo primo a Frontifore, altero a Nuncio relaxatis, *Caus. decis. 217. & 501. num. 1.* tum ex tribus sententijs in iudicatum transactis, vt dixit *Rota coram Remboldo in Calaguritanis processuum 15. April. 1622. & 9. Iunij 1623. & non iuste in Vicen. Canoniciatus 16. Iunij 1642. coram R.P.D. meo Ghislerio.*

3 Non obstat, quod hodie contra testes denouo replicabatur, nempe illes esse examinatos absque citatione. Nam vt in praeterita dicebatur, obiectum cessat ex facto, stante decreto receptoris super admissione partium ad informandum Curatis intimato cum praefixione termini sex dierum *process. fol. 379.* quod de stylo illarum partium continet clausulam citationis ad videndum iurare testes, vt firmavit *Rota decis. 686. num. 4. & decis. 611. nu. 6. & 7. part. 1. recent. Burat. decis. 304. num. 2. & 3.* vbi quod nec requiritur citatio etiam si receptor expressit mandasset partes citari, & fuit dictum in *Tolerana decimarum de l. Solan. §. que ab Ecclesia 22. Aprilis 1641. coram R.P.D. meo Bichio.*

4 Contrit pariter ex facto quod dicitur in eorum depositionibus non exprimi qualitatem remotionis sine causa, cum contrarium appareat ex eorum lectura *proc. fol. 380. vsque ad fol. 440. & refert etiam 2. decis. sub die 21. Iun. 1641. §. & quoad examen,* cum sufficienti ratione, quod si res aliter se haberet, id ipsi sciuissent, & vidissent, qui est verus modus probandi negatiuam, ex trad. per *Alexan. conf. 136. nu. 10. lib. 1. cum alijs per Farinac. de testib. qu. 251. 65.*

nu. 228. & 129. præsertim cum multi deponant de facto proprio, ex alleg. per eundem ubi supra num. 239.

- 5 Neque vero pro manutatione Curatis danda Dominis releuare visa est possessio, quam ex ipsa remotione informantes pro Curatis deducebant ex regula, quod priuatio præsupponat habitum, vt in proposito dixit Rota in Bonon. Porioni 17. Decembris 1607. coram Marcantonio relata per Marches. de Commiss. part. 1. fol. 978. arg. tex. in l. decem. ff. de verb. oblig. cum alijs ibi alleg. Quia responsionem subministrat prima decisio huius causæ in §. quod habenti, vbi firmatur, quod isti Curati amouibiles, vel nullo modo possident, secundum Gambar. de off. legat. in refer. benef. num. 12. vel si aliquo modo possidere dicantur ista aliqualis possessio est limitata ad tempus, scilicet donec renoueaatur, vt tradit Garc. de benef. par. 1. c. p. 2. num. 87. Vnde illo elapso non dicitur amplius possessio ex natura temporis limitati, l. Imperator. ff. de postul. l. statu liberi, §. Stichum. ff. de leg. 2. cum alijs alleg. in d. prima decis. & bene in proposito arguit Rota coram Remboldo in Romana Cappellania ad 5. alas sanctas 8. Nouemb. 1624. Nam cum dicti Curati dicantur precario constitui, vt post Bero. in cap. cum sine multa num. 10. circa med. de arbit. firmat secunda decisio in §. ratio est. vers. & isti nulla potest eis aduersus Archiepiscopum deputantem competere manuentio; cum certum sit precario possidentem contra eum à quo possidet non esse manutendum, vt est tex. d. vus in l. 1. in princ. & §. final. ff. vii possid.
- 6 Minus releuant testes alijs dati in præterita positione Summ. num. 20. ex quibus firmari asserabant quasi possessionem Curatorum, quoad ius, ne remoueantur absque causa, ex eo, quia quando fuerunt alijs remoti reclamant, & fuerunt reintegrati ad Curam. Quia illos Rota vtpote examinatos lite in hoc Tribunali pendente sine citatione, & absque iurisdictione ne minimè voluit attendere.
- 7 Sententia verò reintegratoria vnus Curati ad Curam data in veteri Summ. num. 22. nullam vim faciebat. Quia Curatus ille non fuerat remotus ab Archiepiscopo, sed spoliatus à Beneficijs. & Cappellanis, vt patet ex eiusdem lectura; vnde merito potuit petere reintegrationem, ex trad. per Rot. am. decis. 1. de rest. spol. in antiq. vbi expressè firmatur, quod habenti administrationem, seu Prioratum amouibilem nullum competat remedium restitutorium, si remoueat per Abbatem deputantem, secus vero si ab extraneo; ad tex. in l. qui precario. ff. de precario, & facit tex. in d. l. 1. §. fin. ff. vii possid.
- 8 Auctoritates Romanicòs. 356. sub n. 6. Seraph. decis. 950. n. 1. Bellam. decis. 203. Cassal. decis. 4. n. 2. & decis. 12. nu. 9. de Præben. quæ in substantia nihil aliud probant, quam quod regulariter status beneficij Curati est perpetuitatis, admitterebantur; non tamen per hoc tolli dicebatur quin Cura, quæ residet penes Prælatum possit exerceri per Vicarios amouibiles, vt tenuit expressè Glos. in clem. si equos. in verb. ad mensam de excess. Prælat. & ibi Abb. num. 17. circa med. Vit. l. num. 83. & 91. Imol. nu. 16. Rot. decis. 2. num. 2. de excess. Prælat. in nouis Bisponetr. decis. 21. num. 2. de Præben. Gregor. de. if. 370. nu. 6. & in rec. decis. 5. nu. 7. & 8. par. 7. post Rebuff. Quid Garc. Azor. Corn. Butr. Gemin. Hostien. Anchar. & alios in præterita cumulatòs, §. quod animarum Cura.
- 9 Quibus sanè nec text. in cap. vnicò de Cappellan. Monach. nec textus Concil. Tridentin. in cap. 13. session. 24. de reformat. pro perpetuitate Curatorum adducti

dicti repugnant; nam quoad textum in cap. unico sacris facit decis. Canal. 350. num. 4. & 389. num. 3. ad tex. vero Concilij plenè dicta secunda decil. in Sa. circa secundum cum pluribus sequen. quæ responsiones breuitatis causa omittuntur.

10 Præsertim cum hodie Curati tacitè admissa c. actione circa amouibilitatem, ad duo potissimè recurrere de nouo videntur; nempe ad illud quod remotio saltem fieri non possit sine causa innixi potissimum declarationi Sac. Congregationis Concilij in vna Ferrariens. de anno 1629. quam solam hodie de nouo afferebant; alterum, quod in præsentī casu remotio facta fuerit ex odio, vel indignatione, sed neutrum releuari visum est.

11 Et eam, quod Vicarij amouibiles in Curatis remoueri possint ad nutum etiam absque causa firmarunt Domini in præterita decisione ex Bero. in cap. non sine multa num. 10. de arbitrar. Innoc. Hostien. Ioan. Andr. Burr. Imol. Zabab. Anchar. in cap. cum non ignores de Preben. locis ibidem alleg. post. Burr. conf. 51. num. 3. & 6. vbi amouibilitatem hanc ad nutum Curatis Ecclesijs conducibilem aduertit Coccin. decis. 18. num. 13. Corn. conf. 262. num. 4. 5. & 6. lib. 3. Prædictaq; conclusio roborata fuit non solum rationibus, quibus nunc nihil pro parte Curatorum respondetur, sed etiam auctoritate eiusdemmet Sac. Congregationis Concilij, in vna Ciuitaten. relata per Garc. par. 1. cap. 2. num. 94. in additionibus, in qua expressè censuit Vicarios à Capitulo ad exercitium Curæ deputatos remoueri posse ad nutum ipsius Capituli, ab Ordinario vero non nisi ex causa; ponderando igitur verba ad nutum, quæ liberam voluntatem important ex allegatis per Garc. par. 1. cap. 2. num. 87. & dictionem vero, quæ est aduocatiua ex surd. conf. 315. num. 1. necessario innuit Capitulum deputans posse remouere sine causa.

12 Non obstat autem alleg. Sac. Congregationis Concilij declaratio in d. Ferrariens. nam licet in ea censuerit Cappellanos amouibiles remoueri non posse sine causa; non inde tamen aliquid contra conclusionem in præsentī casu firmatam inferri potest; qui a vltra quod ipsa Congregatio id totum arbitrio, & prudentiæ Ordinarij remittit, termini sunt longè disparēs; nam ibi non constabat, quod ij Capellani essent amouibiles ad nutum ipsius Episcopi, aut ab Episcopo deputati per viam simplicis licentiæ de exercendo nomine ipsius Episcopi, & sic tanquam Vicarij, vnde intret illud Franc. in cap. 1. num. 5. de offi. Vicar. lib. 6. afferentis generale esse in omnibus, quod quisque suum Vicarium pro sua voluntate reuocare possit ex B. l. d. in l. soler. §. sicut. ff. de offic. Praeconful. Neque eo casu deputatio erat facta ratione curæ animarum ipsi Episcopo incumbentis, quo casu remotionem ad nutum admisit Rota d. decis. 2. de excess. Prælat. in nouis, & amouibilitatem hanc Curatis Ecclesijs conducibilem aduertit Burr. loco supra citato. Neque eo casu docebatur de quasi possessione remouendi ad nutum sine causa, prout fit in præsentī casu, cum requisitis per gloss. in cap. 1. de præscript. in 6. quæ suffragatur non solum ad effectum manutentionis, sed & in petitorio etiam in materia contra ius, vt ex Abb. in cap. cum venisset num. 8. de instir. Rota, decis. 685. num. 3. par. 1. recen. firmatum fuit in prima decis. §. immo talis. Nec aderat statutum in limine foundationis de quo fusè patet in prima decis. §. secundo attempto. cui nunquam censetur derogatum, nisi exprimat. Anchar. conf. 20. Barb. conf. 33. nu. 23. vol. 2. qua terminorum stante disparitate dicta

dicta resolutio non applicatur, sed intrat conclusio, quod ex diuersis non fit
illatio, *vulgar. l. Papinianus. ff. de minor. l. neque nates. C. de probat.*

13 Sicuti etiam altera declaratio in *yna Hispanen. de anno 1626.* non ita vniuersa-
liter procedit, vti alias supponebatur, sed in casu speciali Monialium, ve
videre est ex hodierno, *Situm. Curatorum num. 20. & aduertit 2. decisio. §. vii
nec obstat.* Multa enim considerari possunt inconuenientia si permittatur
Monialibus remotio Confessoriorum, seu Curatorum ad earum libitum;
quæ minimè locum habent in Archiepiscopo, cui cura principaliter in-
eumbat animarum.

14 Demum non obstat repetitus prætextus indignationis, quia omisis cæte-
ris responsionibus, ne denuo in volumen creiet decisio; esto, Cardinalis
remouerit Curatos indignatione motus, quod concordiam impugnaue-
rint, satis iustam reddi illius indignationem dicebant Domini ex præ-
sumptione, quæ pro iustitia concordia militabat. Proindeq; prætextum
hunc Curatis non suffragari.

Et ideo merito standum esse in decisio vtraque parte informante, &c.